

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy órá . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Gotterhalte.

Pécs, 1901. május 29.

A világ egyik legfonságesebb dallama az osztrák császár-himnusz; a magyar nemzet dinasztikus érzületének is alig akad párja ezen a földtekén: mégis nincsen a magyar fület jobban sértő disszonancia, mint mikor ünnepélyes alkalmakkor a Gotterhalte akkordjai rezegtetik meg a levegőt.

Gyászos emlékek fűződnek ehhez a dallamhoz Magyarországon, mert ennek hangjai mellett tiporta sárba az idegen hatalom segítségével urrá lett osztrák szoldateszka nemzeti becsületünket, állami önállásunkat, sértette vérig önérzetünket és hirdette hazánk végleges beolvasztását az egységes osztrák birodalomba.

Császárt és közhazát dicsőít annak szövege s ennek dicsőítésére kényszerítettek mellére szegezett szuronynyal a magyart, a kinek nincsen és nem is lehet más hazája Magyarországnál, a hol élnie és halnia kell; nincsen más uralkodója a magyar királynál, aki a nemzet és uralkodóház között létrejött ünnepélyes szerződés alapján viseli Szent István koronáját, azzal a kikötéssel, hogy a magyar állam különállását megvédeni tartozik.

És ez a leggyászosabb korszakra emlékeztető, alapvető közjogi törvényeink-

kel homlokegyenest ellenkező nóta még mindig kísért ezen a földön; a legünnepelesebb pillanatokban, a nemzettel kibékült uralkodóház tagjai iránti ragaszkodás és lelkesülés legmagasztosabb kitörései közepette harsan föl, jeges zuhanyként hatva a lojalitástól áradozó közönség lelkiületére.

Mert az uralkodóház kibékült a nemzettel, de annak az összbirodalmi eszmének, a mely annyiszor fűrésztötte vérbe a törvényes jogaiért küzdő nemzetet s a melynek az osztrák császár-himnusz apoteozisát képezi, fönmaradt a hatalmas képviselője a hadsereg képében s azért ez kötelességének tartja megragadni minden alkalmat, hogy Magyarországon is hallassa a császárt és a közhazát dicsőítő szöveget s ezzel figyelmeztessen, hogy nem halt még meg a törekvés, a mely közös hazába akarja olvasztani a Habsburgok birodalmát. Vérlázító ez a tendencia akkor is, mikor annak a császár-himnusz hangoztatásával a törvényesen elismert magyar birodalom határain belül az a közös hadsereg ad kifejezést, a melynek a magyar hadsereg a törvény szerint kiegészítő részét képezi: arra azonban nem találunk méltó kifejezést, ha ezt m. kir. honvédség teszi, a melynek nincsen más hazája, mint Szent-István birodalma, nincsen más hadura, mint a koronás magyar király.

Ezt az arcpirító dolgot követte el a

budapesti m. kir. honvédszenekar az ifjúsági tornaversenyek második napján, elkövette pedig az uralkodóház legmagyarabb tagja, József főherceg, a m. kir. honvédség főparancsnokának tiszteletére. A közoktatásügy minisztere magyar hazafiságtól lángoló szövegében figyelmeztette az ifjúságot, hogy bizva-bizzék a magyar haza nagyságában és dicsőségében s nyomban erre felhangzott a magyar haza nagyságát és dicsőségét biztosítani hivatott honvédség részéről az osztrák himnusz, figyelmeztetve az ifjúságot, hogy hiu ábránd, üres frázis a magyar haza, a magyar királyhűség, mert a fegyveres erő — álljon az bár feketesárga vagy honvédszászló alatt — csak azt ismeri el uralkodójához hű alattvalónak, aki a közhaza császáráért fohászkodik az egek urához.

Igy fogta föl ezt a lelkes ifjúság is, a melynek lelkét még nem mételte meg az önző szolgálalkúság, mert minden előzetes összebeszélés, minden buzdítás nélkül, csupán önként fakadó helyes érzékből a rajongásig szeretett királyi hercegnek szóló éjjenzés viharába s a gyűlölt dallamnak szóló dobörgés és trombita harsogás zajába fojtotta a császárt és közhazát dicsőítő osztrák himnusz. És a tribünök közönsége is elérte a lelkes ifjúság célzatát, tomboló éjjenzéssel csatlakozott a hazafias tüntetéshez, a melynek zajában, mint gyöngye vészkiáltás a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Ketten egyet . . .[†])

Irtá: Unatynsky Leona.

(Folyt. és vége.)

Forró lázban feküdt, azt sem tudta, mikor temették el atyját.

Tivadar ez idő alatt többször megfordult a háznál; hisz az illem is úgy hozta magával, hogy menyasszonyát látogassa.

Részvétellel szokott kérdezősködni a beteg lányka felől, azt azonban elhallgatta, hogy azon a bizonyos estén már viszontlatta őt.

Gyakran eltűnődött araja akkori szavain s fölmerült lelkében a gondolat, vajjon szeretné-e őt Elvira akkor is, ha szegény volna, s minden rang nélkül.

Végre szabad volt Irénnek is az ágyból felkelnie. Lassan lassan Elvira is barátságosabb lett hozzá, minthogy jegyesének modora iránta, bár szegény lett, mitsem változott,

S aztán a jó nagymama is résen volt ám. Irén lázas állapotában sok mindent kibeszélt, miből következtetni tudtak a párbeszédre, mely betegségét közvetlenül megelőzte.

Tivadar valóságos testvéri gyöngédség-

gel vette körül a lánykát, kit meghatott e figyelem.

Tivadar kereste a lányka társaságát, bár tudta, érezte, mily veszedelmes ez mindkettőjükre, Irén pedig örült, ha az ifju jött.

— Nem tudta, nem is gyanította ő azt, hogy a szerelem ragyogó ege boltozódik szive körül.

Mindketten veszélyes uton haladtak. Az ifju tudva és akarva, de nem volt ereje megállni, s a lányka öntudatlanul.

Egy új világ támadt a leány lelkében, annélkül, hogy arról tudomása lett volna.

Eleinte csak vonzódott a nemes lelkű ifjuhoz, ki úgy eltudott vele csevegni mindenről, hogy lassan enyhülni kezdett szívében a seb, mit a jó papa halála ütött rajta. Majd később, mind nagyobb és nagyobb tért foglalt el szívében anélkül, hogy környezete valamit észre vett volna.

De Tivadar mégis észrevette!

Az igazán szerető sziv megérzi, ha viszontszeretetik.

Az igazi szerelem, mely nem a nemtelen szenvedélyeken, de tiszta szent szereteten alapszik, mely nem alacsonyít le, de fölemel, ha két ilyen sziv egygyé válik, nem szorul az szóra, oly búbajosán megnyilatkozik egyetlen szó nélkül.

E két ifju lenynek nemcsak szive, de lelke is egybeforrt.

E két rokonszóló bár későn, de rá talált egymásra.

Igen későn! Bár egyikük sem volt még

feloldhatatlanul lekötve, mégis bár tán hosszú életpálya áll még előttük, a „becsület“ gátat emelt köztük.

Nem az értelem, de az értelemhez szölok, mert csupán az képes felfogni, mi az, ha egyszerre a sziv megdobban, és szeret tiszta szent értelemmel, de a »becsület« áthidalhatatlan akadályt képez; s ha ezen akadály lerombolható is, de a sziv szavával megkerülhető azonban az és más parancsol, s e két főtényező erő harcra kél egymással; az egyik a sziv, a boldogság utját igéri, mely rózsával és tövissel egyenesen meg van hintve, és mégis oly édes rajta haladni, kíséren bár a megvetés — — — és végénél várjon a kárhozat. — — —

A másik az ész, mely legtöbbnyire gyenge rabszolgája a szivnek nehéz, göröngyös, tán becsületes utra vezet és paradicsomot ígér a másvilágon. . . .

Vajjon igazán oly nagy véték-e szeretni s le nem mondani?!

Hisz' Isten alkotta a szivet s belé az értelemeket. Szeretet körül forog a nagy mindenség s csupán az emberi ész akarná különfeleképpen módosítani a természet törvényeit.

De Isten, ki bölcsőbb, bizonyára igazságosabb is az embereknél.

Az ész nem, — csupán a sziv képes megérteni, mily borzasztó két élet boldogságát a »becsület« rideg fogalmáért feláldozni.

Tivadar szerette a lánykát, bár tudta, hogy övé nem lehet.

Igen, ha Irén szegény és Elvira gazdag

*) A »Képes Családi Lapok« pályázatán dicsérettel kitüntetett pályamű.

háborgó tenger zugásában, veszett el az összbirodalom kísértő rémének vijjogása: a magyar fülnek annyira ellenszenves Gotterhalt.

Látva a haza reményének, az erőtlő duzzadó magyar ifjúságnak ezt az igazán lélekemelő, hazafias kitörését, szinte föléd bennünk is az önbizalom és kezdünk reménykedni benne, hogy következik utánunk még egy életrevalóbb, idealizmusában tetterősebb generáció, amely visszakeríti azt, amit mi gyáván föladtunk és végkép elkergeti erről a hazafi vérrrel áztatott földről az osztrák összbirodalmi eszme kísértő szellemét.

Csak őrizzék meg ifjai lelkesedéseket s majdan egyesítsék férfiúi eréllyel, akkor bátran megfelelhetnek a kétkedőnek, aki egyik közönséges lap hasábjain azt kérde tőletek:

Majd ha férfi-korba evezve
Kisért az osztrák benneteket,
Vajjon erőtlők akkor is lesz-e
Tulharsogni majd ez éneket?

*** Folyik a „szervezkedés.“**
Pompásan szervezkedik a vármegyében a szabadelvűpárt. A milyen kavardás volt a Pécsen Barnum napján tartott általános alakulási értekezleten, ép olyan, sőt nagyobb a meghasonlás most lenni a kerületekben. Itt brevi manu, egy ember kezdeményezésére egyszerűen feloszlatják a régi szabadelvűpártot a nélkül, hogy megkérdeznék az oda tartozó hivatalt; ott pár száz berendelt szavazó előtt szervezik az új pártot és megejtik a képviselőjelölést s egy sereg üdvözlő sürgöny elme nesztése után diadalmasan térnek meg, nyugodni babéraikon. Legujjabban pedig Mohácson cselekedték meg, hogy a pünkösdi hét-főjén tartott szervezkedő gyűlésre meg se hívták a kormánypártba beolvadt szabadelvű választókat. Hja, persze, Mohácson Stajevits János alkalmas ember a Banffystáknak, hogy vele kavardást csináljanak, mert hát Stajevits szeretne — még egyszer — képviselő

lenni. S így a mohácsi „szervezkedés“ is óriási fiaszkóval végződött, mint azt különben a következő tudósítás is jelenti:

lenne, akkor . . . Oh mily örömmel dobbant meg-e gondolatra szive. De így a nemeslelkű ifju nem is gondolt eljegyzésének felbontására. A pénz, a vagyon, de sok keserű könynyet fakasztott már az emberi szemekből! S nem a pénz képezte-e most Tivadar boldogtalanságát, nem az választotta-e el őt szerelme tárgyától?!

Pedig mily igazán szeretett!
Nem a fiatal évek csalfa lángjával, mely szivében már oly sokszor fellobbant és ki is aludt, míg most ellenkezőleg, szerelme napról napra erősödött s érezte, hogy a kapocs, mely szerelméhez csatolja, örök életre szóló.

És Irén? Midőn tudatára ébredt szerelmének, tisztában lett sorsával.

Tudta már, hogy életének célja nincs. Szerette Tivadart, s érezte, hogy viszont szeretetik, de azt is tudta, hogy az első szerelmes szó, az édes szerelmi vallomás, utolsó együttlétüket jelenti, s ezt ő megelőzte.

Nemes szive nem barátkozott meg a gondolattal, hogy nővérét, ki most szegényen áll a nagy világban, még utolsó s szerinte — legdrágább kincsétől is megfoszsa, amint az neki előre megjósolva volt.

A felig meddig gyermeklányka bámulatos lelkierőt fejtett ki, midőn szerelmét mindenki előtt eltitkolva, tudtára adta hozzátartozóinak, hogy visszatér a zárdába örökre.

Hiába volt a jó nagymama kérése, hiába hulltak a könnyei, kinek Irén egyetlen unokája s öreg napjainak utolsó öröme volt.

Irén csak arra kérte nagyanyját, hogy vagyonának egy részét ajándékozza a zárdá-

nak, mely neki egész életére otthont fog nyújtani s hogy ne hagyja el nővérét, Elvi, adja neki az ő hozományát.

És Elvira? Mikor Irén zokogva kérte, hogy legyen a jó nagymamához kedves s vigasztalja elhagyatottságában, — metsző szavakkal mondta huzának:

— Azt hiszed, nem tudom az okát a miért gazdag létedre a világtól visszavonulsz? — Jól láttam én, hogy te szereted őt, ki enyém fog lenni s jól teszed, ha lerakod fegyvereidet, én úgy sem mondom le róla, mert én is szeretem őt . . .

* * *

»Elmult az ősz, el a zord tél« — mondja a költő. — Sajátszerű, illatos, enyhe szellő, langyos fuvalom leng a vén föld felett, mely a napsugarak enyelgő csókjaira mosolyogva ébred az őszi álmából s díszkőntösét öltve magára, ünnepelni látszik.

Vajjon érzik-e a természet ujjá ébredését a zárda komor falain belül is?!

Három éve, hogy Irén átlépte annak küszöbét, hogy azt soha többé el ne hagyja.

Azonban a szerzet szigorúsága nem engedte, hogy három fogadalmi, azaz próba év előtt felszenteltesék. E három év elmult már s Irén felszentelése a közel jövőben volt kitűzve.

E három év alatt semmit sem hallott »O« róla, kiért lemondott a világról s kiről bizton hitte, hogy eddig nővérének nemcsak jegyese, de férje.

csak a többi, a községek és a jegyzők érdeke szorítottatott háttérbe, azokkal ki sem törődik, azok hiába jajgatnak munkaerő szaporításért és fegyelmeikben nyilvános védelemért stb.

A magyar közmondások itt ugyan beváltak, hogy más szedi ki a sült gesztenyét és hogy addig jár a korsó a kutra, míg eltörik. Tehát vészes felhők tornyosultak a községi közigazgatás egén. miszerint itt az ideje, hogy a községek a kölcsönt visszaadják, a csuf kölcsönt, mert a járások és vármegyék eltulajdonítást követtek a községekkel szemben, úgy hogy a megjelentek sajnálkozásuknak adtak kifejezést a megtörténtek felett. Az általános elkeseredés hangjai visszhangzottak minden időben a gyűlés tartama alatt.

Kimondták azt, hogy kár annyit fáradozni, annyit munkálkodni, mikor más szedi le a munkálkodás gyümölcsét, kár emlékiratozni, mert szavuk a pusztában elhangzó szó, mitsem ér odatent; hanem ehelyett a napi sajtóhoz fordulnak és ott hívják fel a közönség és országgyűlési képviselők figyelmét arra a méltatlanságra, melylyel a községjegyzői kar találkozott és hogy e panasznak állandó rovata legyen a napisajtóban.

Ehatározottat evégből, hogy az »Ott-hon« írók és hírlapírók köre, a »Vidéki Hírlapírók Orsz. Szövetsége« és a »Budapesti Ujságírók Egyesülete« felkértek a jegyzői kar jogos kívánalmainak minden időben való feltárára és hogy állandóan, hathatósan képviselje érdeküket. Elkeseredésének nyíltan és hangos szavakban adott kifejezést a közgyűlés. A vészes felhők ellen ekként viharágyuztak a falu pennái.

A gyűlést különben Kuncze Imre elnök vezette s Uszkay Bálint előadó ismertette az ügyet s beható vita után a választmány egyhangulag elfogadta a következő határozati javaslatot:

Az Országos központi Jegyzőegylet választmánya foglalkozván a közigazgatás egyszerűsítéséről szóló törvényjavaslattal, szükségesnek és alkalomszerűnek tartja a következő határozatban jelezni és egyben az ország közvéleményével közölni a maga álláspontját:

Sajnálattal tapasztalta a magyar jegyzői kar, hogy a közigazgatás rég várt és ígért reformja szervi átalakítás helyett kicsinyes alakiságokra szorítkozik, ami se a köztisztviselők,

A szép tavaszi napok egyikén, amidőn minden, tán még a szellő is szerelemről sutogott, a zárda komor, vén falai is megérték azt a csodát, hogy magas, karcsu férfi alak lépett be kapuján s erőteljes, de szép keskeny férfikéz csengetett a portán.

Fehércsú apáca, hosszú olvasóját csörgetve surrant le a lépcsőkön s jelent meg a rácsnál, az ifju kívánságát tudakolván.

Tivadar volt, ki Pataki Irénről kérdezősködött, őt magát mint fivérét jelenté be, ki hosszú utazásából haza érkezvén, mielőtt nővére felszenteltetnék, bucsut óhajtott venni tőle, tán örökre!

A mater, mielőtt elment volna, hogy a látogatót a fejedelemasszonynál bejelentse s engedelmét kikérje Irén részére, — a vendéget a társalgó szobába utasítá.

Tivadar tán tíz percig várakozhatott, midőn sötét árnyat vélt észrevenni a rácsnál, mely a kis »társalgót« egy másik szobától elválasztá. Majd egy kis fehér kéz látszott a rács nyílásánál, amint egy ablakszerű részt visszatolt s most a fej is látható lőn.

Tivadar várakozás teljesen tekintett az apáca arcába, mintegy várva, mi hírt hoz, szabad-e neki kedvesét viszontlátni.

Halk, sóhajszzerű kiáltás lebbent el az apáca ajkairól abban a pillanatban, midőn megpillantá kedvesét.

Tivadar a rácshoz rohant s elkapva az apró kezecskéket, csókokkal borítá el azokat, mialatt a szép büszke férfi szemekben két ragyogó könnyesepp jelent meg, mely ékebben beszélt, bárminő aradozó szavaknál.

A jegyzők és a közigazgatás egyszerűsítése.

— Saját tudósítónktól. — Pécs, 1901. május 29.

A magyarországi községi és körjegyzők országos központi egyletének választmánya által Budapesten a »Pannónia« szállóban tegnap, kedden délelőtt 9 órakor tartott rendkívüli gyűlés délben ért vége a választmányból és központi tisztikarból megjelent 20 egyén jelenlétében. Tárnya volt a rendkívüli közgyűlésnek a közigazgatás egyszerűsítéséről szóló törvényjavaslat kapcsán teendő lépések feletti megállapodás.

A központi egylet minden egyes megjelent tagja az ügyszó hosszasan hozzászólt. Olyan érdeklődés még nem mutatkozott az egyleti életben, mint e tárgy körül.

Ennek az ügynek történeti előzménye van. Ugyanis éppen a baranyamegyei jegyzőegyletből indult ki a memorandum készítése, hogy a közigazgatás egyszerűsítsék. És ime, mi történt? Ahelyett, hogy ezt az egyszerűsítést a községekben kezdték volna keresztülvinni, hátat fordít a már beterjesztett törvényjavaslat a községi életnek és kívánalmainak. Ehelyett az adatokat a járások és megyék használták fel saját ügyeik rendezésére, hogy lesz telefonhálózatjuk, lesz chequeforgalom, járási számvevő, a megyei pénzügykezelést összeházasítják az adóhivatali pénzügykezeléssel stb.,

se a közönség jogosult igényeit teljességgel nem elégítheti ki.

Noha a vármegyei és járási közigazgatás egyszerűsítése legalább a tisztviselők érdekeit illetőleg a jelen törvényjavaslatban részben megoldást nyerhet, mégis tény az, hogy sem a már benyújtott, sem a legközelebb kiállításra helyezett közigazgatási reformjavaslatok nem alkalmasak arra, de kifejezetten célba se veszik a legfontosabb, a községi közigazgatás korszerű és immár égetően szükséges átszervezését.

Minthogy pedig félős, hogy a lényegtelenségi részletek alaki felforgatása az egyetemes és gyökeres közigazgatási reformnak, különösen a községi közigazgatási reformnak beláthatatlan időkre való elodázását jelenti, a magyar községi- és körjegyző-kar nemcsak a saját személyes, hanem főként a községi közigazgatás, a nagyközönség általános érdekei köteles védelmében fölkeri a magyar közvélemény összes hivatott organumait, hogy a kormány, törvényhozás gondoskodó figyelmét a közigazgatás igazi sebeire, azok orvoslására irányítsa s ezen legfőbb kormányzati kötelesség teljesítését állandóan ellenőrizze.

Ezen határozat végrehajtásával a választmány az elnökséget bizza meg, azzal az utasítással, hogy a tervezett sajtóbeli akció megindítására személyesen kérje föl az *Otthon* írók és hírlapírók körét, a *Budapesti Ujságírók Egyesületét* és a *Vidéki Hírlapírók Országos Szövetségét*.

Hírek.

Pécs, 1901. május 29.

Az ész nem számít.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; túl a Dunán, túl a Tiszán, de még az operenciás tengeren is túl, lakott egyszer egy szegény halász ember, egyetlen fiával, Lacikával.

Amikor Lacika fölcsperedett, így szólt hozzá édes atyja:

— Fiam, a gyerekkorból kinőttél, most már segíthetnél a háló körül.

Az apáca tért először magához. Szemei a »Mégváltó« képen akadtak meg, ki sohasem vétkezett és mégis szenvedett . . .

Önként . . . szeretetből . . . nekik is szenvedniök kell egymás iránt való szeretetükért.

De az ifju nem ereszté a szabadulni igyekező kezecskéket, sőt ellenkezőleg, még szorosabban tartá.

— Szegény lettem én édes kis angyalom, de szabad, eljössz-e velem, hogy enyém légy, akarsz-e engem a világ legboldogabb emberévé tenni?!

Iren azt hitte álmodik s nem tudott szólni, csupán Elvira nevét rebegték ajkai.

— Elvira?! Majd később mindent elmondok, most egyelőre csak annyit, hogy nagybátyám, kinek részéről szép örökségnek néztem elébe, vénségére megnősült s már van is neki örököse.

Elvira szemében hát nagyon alább szállt értékem s egy roppant gazdag bankár kedvéért, ki Elvirába a bolondulásig szerelmes, — a faképnél hagyott s ma már a bankárnak ünnepe és irigyelt neje.

Most már mindketten szegények vagyunk édes kis angyalom, — ha akarod egymáséi lehetünk.

Hivatalt vállaltam s dolgozni fogok érte s ha te is úgy akarod, a világ legboldogabb embere én leszek.

Iren, amint kezét az imádott kezében érezé, — nem volt ura akaratának, érezte,

— Hej, édes apám, — felelte Lacika — de nem leszek ám én halász.

— Ugyan mi? — kérdezte édes atyja.

— Ur, — felelte Lacika hetykén.

— De nagy sora van ám annak.

— Mindegy, de én már csak ur leszek.

— Pedig a halász ember sem hal ám meg éhen.

— De jobb sora van az urnak.

— Jobb a sora, több a gondja, — felelte a halász ember, — a szegény ember elégedjék meg a maga fajtájával.

— Már miért maradnék szegény embernek, ha ur is lehet belőlem.

— Fiam, maholnap már kilencvenkilenc ur jut minden szegény emberre, hát ha még a szegény ember fiából is ur lesz, vajjon ki szántana, ki vetne, ki aratna, ki kaszálna?

— Már én mégis csak ur leszek, édes apám, — szólt Lacika — lám az alvégi halász fiából is ur lett, még pedig doktor; a felső végi halász fiából is ur lett, még pedig inzellér; a bakter fia meg valamennyien tul tett, az már követ.

— Hja, azoknak fölvitte Isten a dolgát, — sóhajtott a halász ember.

— Pedig ugy-e édes apám, az egész falu azt mondta, hogy ostobább gyerek, mint az alvégi halász, meg a felső végi halász, meg a bakter fia, nem terem hét vármegyében.

— Lásd édes fiam, — felelte a halász ember, — úgy van az már réges régen, hogy minél ostobább valaki, annál nagyobb ur lesz belőle. Neked van eszed, több, mint tizenhárom követnek, hét tanácsosnak, három miniszternek, de azért tudom, nem viszed sokra. Az okos embernek lenyirják a szárnyát, hogy ne tudjon magasra repülni.

— Már édes apám, de urnak mégis csak jobb lenni, mint szegény embernek.

— Fiam, apád vagyok, javadat akarom, a varga maradjon a kaptafánál, a halász a hálónál.

Hiába volt a halász embernek minden szava, minden intése, Lacika feltette magában, hogy ur lesz, még pedig nagy ur.

Másnap reggel fölcihelődött, édes atyjának azt se mondta: befellegzett s ill' a berek, nádak erek, világnak ment, hogy ur legyen.

Ment, ment, mendegélt, tüskön, bokron, vizen, szárazon, végre ugy alkonyat felé találkozik egy szegény öreg asszonnyal.

hogy nem bir tőle többé elválni s a vén kolostor falain belül, dacára a sok rácsnak, az első édes szerelmi csók elcsattant.

— Ez volt a válasz és ez a vallomás.

— A szívben van a halál, — s a szívben a »feltámadás.«

* * *

A vén »Rézhegy« büszke ormain enyelve játszadozik egy kései napsugár.

Ősz van már s a fák hulladozó rézvörös leveleit felkapja a szellő s átlegben vele az ifju párhoz, kik kezét kézben tartva egy sirnál térdelnek . . .

Ime eljöttünk hozzád édes atyám, sutogja a fiatal asszony — hisz' nem én vettem el »őt« »tőle«, — bocsásd meg, — oh, bocsásd meg!

A bihari fekete erdő fái megmozdulnak a hirtelen keletkező erős szél alatt, — de a Rézhegy ormai és rézlevelű fái felfogják a szél erejét s csak szelid szellő képében juthat el az ifju párhoz, mintha a kiszívott apa küldené áldását könyörgő gyermekének, vagy csak a nagy természet sóhajtsa volt az??!!

Ott az enyészet, — és itt a . . . »feltámadás.«

Az öreg asszony nagy bugyrot cipelt a hátán s csak úgy nyögött alatta.

— Jaj, jaj, édes fiam, — szólt az öreg asszony Lacikához, — nem bírom már a terhemet, az Isten is megáld, ha segítesz egy darabig.

— Hova gondol öreg szüle? Én ur vagyok, — felelte Lacika öntelten.

— Hej, édes fiam, — felelte az öreg asszony, — a jó Isten előtt mindannyian egyformák vagyunk. Ő előtte nincs ur, nincs paraszt, nincs király, nincs szolga, ő egyformán jutalmaz, egyformán büntet.

— Már, öreg szüle, — felelte Lacika, — az ur még a pokolban is ur. Nem azért tanultam hét iskolát, hogy most a kigyelmed bugyrorját cipeljem.

— Pedig édes fiam, az ur csak akkor ur, ha nem veti meg a szegény embert és segíti bajában, — felelte a szegény öreg asszony, — s abban a szempillantásban eltűnt.

Lacika csak álmélkodott egy ideig, hova lett az öreg asszony, de aztán vállat vont s tovább ballagott.

Ment, ment, mendegélt, tüskön, bokron, vizen, szárazon keresztül, végre is el ért egy nagy pusztaságba. Ameddig csak ellátott, pusztá, sivár volt minden, sehol egy bokor, egy fa, vagy forrás, a nap meg oly égetően tüzött, hogy eltikkadva hevében, már-már elcsüggedt.

Egyszerre fájdalmas nyögést hallott. Ljedten nézett körül, de mit sem látott. A hogy néhány lépést előre tett, egy homok bucka mögött egy kiászott öreg embert vett észre, kinek testét rút fekélyek borították.

Lacika alighogy megpillantotta a szegény embert, anélkül, hogy szólt volna hozzá, tovább sietett.

— Segíts, segíts! — nyögte a szegény ember Lacika után.

— Nem vagyok doktor, — felelte Lacika, — a nélkül, hogy csak vissza is tekintett volna.

— Az Isten szent nevére kérlek, — rimázkodott a szegény ember, — segíts.

— Doktor nem vagyok, mint segítsek rajtad?

— Te ifju vagy, erős, vigy el engem a városba.

— Én vigyelek? — kérde Lacika kelletlenül — a hátamon csak nem vihetlek.

— Miért nem? Légy könyörületes.

— Én vigyelek a hátamon? — No egyéb sem hiányzik.

— Vagy hozz vizet, hogy olthassam szomjuságomat.

— Nem vagyok szolgád.

— Kötözd be sebeimet, sajognak, fájnak.

— Csak nem leszek betegápoló?

— Hát nem indít meg semmi? Az én panaszom, jajjom, esdeklő szavam, nem talál utat szivedhez?

— Hagyj békén — szólt Lacika hetykén — én ur vagyok, nem születtem szolgálai munkára.

— Tehát ur vagy?

— Az vagyok.

— Pedig — felelte a szegény ember — az ur csak akkor ur, ha szívében irgalom, könyörület lakik, ha nem veti meg a nyomorgót, ha nem fordul meg undorral a fekélyvel borított koldustól, ha vigaszt, enyhét nyújt a szenvedőnek.

Lacika haraggal akart felelni a szegény ember szemrehányó szavaira, de az abban a szempillantásban eltűnt.

Lacika bámulva nézett körül, de aztán anélkül, hogy ügyet vetett volna rá, tovább ballagott.

Ment, ment, mendegélt, tüskön, bokron, vizen, szárazon keresztül, egyszerre csak el ért egy nagy városhoz.

A város kapujában egy fegyveres őr állott, a ki, hogy Lacikát közeledni látta, lekapta válláról fegyverét s rászólt Lacikára.

— Megállj! ki vagy?

— Ur vagyok — felelte Lacika hetykén.

— Azt minden bolond mondhatja.
 — Pedig én ur vagyok.
 — Bakkancsos ur.
 — Hja — felelte Lacika — bizony megtörténik, hogy míg a cseléd hintón jár, az ur egymagában kutya.
 — Akkor én biz inkább csak cseléd maradok. De hát mi járatban vagy bakkancsos urar?
 — Hát szó, ami szó, hivatalt keresnek.
 — Ugy-e, aztán milyet?
 — Hát ha éppen muszáj, megelégednek egy miniszteri hivattal.
 — Ohó, az nem megy olyan könnyen. Előbb követnek kell lenned.
 — No nem bánom — felelte Lacika — hát leszek követ.
 — Hát van sok pénzed? Eszed ugyan lehet, de az nem számít.
 — Pénzem pedig nincs.
 — Nincs? Akkor nem is lehetsz követ. Talán vicispán?
 — No nem bánom, — felelt Lacika — hát leszek vicispán.
 — De van-e nagy uri atyafiságod? Mert eszed ugyan lehet, de az nem számít.
 — Nagy uri atyafiságom pedig sincs.
 — Az baj, ilyenformán nem is lehetsz vicispán, legföljebb szolgabíró.
 — No, azt sem bánám — felelte Lacika — hát leszek szolgabíró.
 — Ha elveszed a főispán hat leánya közül a legidősebbiket! Mert eszed ugyan lehet, de az nem számít.
 — Pedig azt el nem veszem.
 — Nem? Akkor nem is leszel szolgabíró. Talán végrehajtó?
 — No épenséggel azzal is megelégedném — felelt Lacika — hát leszek végrehajtó.
 — Ha van szép feleséged? Mert eszed ugyan lehet, de az nem számít.
 — Feleségem? Az nincs.
 — Nincs? Akkor nem is leszel végrehajtó. Talán utkapró?
 — Micsoda? Utkapró legyek? Hát azért jártam kilenc iskolát?
 — Hja, manapság már csak úgy van, hogy akár három vékára való esze is legyen valakinek, ha nincs pusztája, majorja, nagyuri atyafisága, szép felesége, bizony csak alig-alig kap utkaparónál valamelyest is jobb hivatalt.
 Lacika elbusulta magát, ott hagyta az őrt a kapufelnél s meg sem állt hazáig.
 — Megjöttem, édes apám — szolt Lacika hazaérve.
 — Hála Isten, csak hogy megjöttél — felelt az öreg halász s megölelte fiát — hát nem lettél ur?
 — Nem én, édes apám, hiszen a ki manapság ur akar lenni, annak vagy pusztájának, majorjának, vagy nagyuri atyafiságának, vagy szép feleségének kell lennie, nekem pedig nincs, mert az ész nem számít.
 — Hiszen édes fiam, régtől fogva az a baja már a magyarnak, hogy a míg a számból ur lesz, az okos embernek felkopik az álla.
 Lacika megfogadta édes apja tanácsát és megmaradt a háló mellett s ha meg nem halt, tán még most is halászat.

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, úgy jövő szerdán ismét mesélek. Tehát a viszontlátásra, édes kis véreim, pá. A jó Isten maradjon velünk.

Napirend 1901. május 30-án.

Naptár: csütörtök május 30. — Róm. kath.: Nándor. — Prot.: Nándor. — Görög-kei. (május 17.)
 Junia. — Zsidó: Sziván 12. — Nap két 3 óra 53 perckor; nyugszik 7 óra 30 perckor. — Hold két 4 óra 48 perckor délután; nyugszik 2 óra 5 perckor éjjel.
 Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, helyenkint csapadék várható.

A közegészségügyi bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Térzene az Erzsébetkirályné sétatéren d. u. 6 órakor.

— **(Zenés mise.)** Az egyházi zeneegyesület megkezdte újra készülődését a Péter és Pál napján előadandó zenés misére, mely a székesegyházban lesz. Ez alkalomból, mint halljuk, Leitner-féle misét fognak előadni, melyből már most megkezdte a női kar a próbákat.

— **(Térzene.)** Az 52-ik gyalogezred zenekara az Erzsébet királyné sétatéren holnap (csütörtökön) délután 6 órakor térzenét ad a következő műsorról: 1. Stahrenberg-induló, Schneidertől. 2. Nyitány Balfe »Cigány-nő« című operájából. 3. Keringő Matyától. 4. Egyveleg Erkel »Bánk-bán« című operájából. 5. »Vége-vege«, magyar nóta, Blafontól. 6. Egyveleg, Kozmáktól. 7. Induló a »Kurucfurfang«-ból Bokortól.

— **(Kanyarójárvány Bányatelepen.)** Bányatelepen a kanyaró járványszerűleg fellépett. Ezért dr. Kelemen Mihály, a város közegészségügyi bizottságának elnöke ülésre hívja össze a bizottságot, hogy a járvány folytán szükséges intézkedéseket megtegyék. A közegészségi bizottság ülése holnap (csütörtökön) délután 3 órakor lesz a városháza közgyűlési termében.

— **(Vezérkari tisztak Pécsen.)** A folyó évben Pécsen és környékén tartandó nagy hadgyakorlatok terepének tanulmányozása végett tegnap a negyedik és tizenharmadik hadtest vezérkara Pécsre érkezett. A tereptanulmányozásokat Koller Győző lovag ezredes, vezérkari főnök vezeti. A törzskar tisztjei közül Pécsen időztek még Mózes Gusztáv százados segédtiszt, Wieber Andreán alezredes, Hinka Alfréd őrnagy, továbbá a tizenharmadik és negyedik hadtest huszonhárom tisztje. A legénység száma (számvivők, műszaki katonák és loápolók) nyolcvanöt, a lovak száma negyvenöt. A vezérkar holnap reggel hat órakor Harkányra megy, onnan Görcsönybe, Görcsönyből Szigetvárra, Szigetvárról Lábodra, onnan Kaposvárra, honnan a jövő hónap tizedikén visszautaznak Budapestre.

— **(Kirendelés.)** Az igazságügyminiszter Vékey Oszkár, tamási kir. járásbíró-sági aljegyzőt a tamási kir. járásbíró-ság mellett alkalmazott ügyészégi megbízott állandó helyettesül rendelte ki.

— **(Halva találtak.)** Ma reggel Siklós felé vivő országuton, a vámon túl a hetivásárra jövők egy fekvő alakot találtak az ut mellett. Próbálták felkelteni, élesztgetni, nem sikerült. A rögtön értesített rendőrség a halottnak konstataált alakban Reiger Imrét ismerte fel, akit kiszállított a halottas házba. Az orvosok a halál okát szívszélhűtésben állapították meg.

— **(Tűzrendészeti szabályrendelet.)** Baranyavármegyének tűzrendészeti szabályrendeletéről már nem egyszer esett lapunkban szó s ez a szabályrendelet főleg azzal tette magát érdekessé, hogy a tárgyalására kitűzött értekezleteken minél kevesebben jelentek meg a bizottsági tagok. Mindazonáltal elkészült ez a kétségtelenül fontos szabályrendelet, mely most már teljesen a modern kor igényeinek megfelelően alakitta-

tott át. A szabályrendelet öt fejezet s harminckét szakaszból áll, melyek mindegyike a vész bekövetkeztének elhárítására s bekövetkezett vész esetén a tűzoltás mikéntjére vonatkozik, míg egyes szakaszaiban a gondatlanság által okozott tűzvészek okozóival szemben fogatosítandó büntető határozatokat s megtorló intézkedéseket tárgyalja. Az ujonnan átalakított tűzrendészeti szabályrendelet Baranyavármegye törvényhatóságának július havi közgyűlésén kerül tárgyalás alá.

— **(Előléptetett anyakönyvvezető.)** A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök a kaposvári anyakönyvi kerületbe Gyurkovics Dezső anyakönyvvezető helyett, eddigi állásában való meghagyás és hatáskörének változatlan fentartása mellett, a X. fizetési osztály 3-dik fokozatába sorozott anyakönyvvezető helyettesé kinevezte.

— **(Az országos tornaverseny-ről)** helyi intézeteink közül a főgimnázium torna csapata tegnap délután érkezett meg a negyed öt órai vonattal. A főreáliskola tanulói pedig ma jöttek vissza Budapestről. Selyem zászlót ugyan nem hoztak, de — mint tegnap már meg is irtuk — nem dicsőség nélkül jöttek azért mégsem haza.

— **(Járványok a vidéken.)** Baranyavármegye közegészségügyi hatósága most becsátotta ki az elmúlt május hó elsejétől tizenötödikéig terjedő félhónapban fellépett hevenyfertőző kórokról szóló kimutatását, melyben az első helyet a kanyaró foglalja el. Ez a különösen gyermekekre veszélyes hevenyfertőző kór tizenegy községben 276 kóresetet okozott, halálozás azonban nem történt. A pécsi járás területén a kanyaró Hird, Püspök-Bogád, Römonya és Martonfa községekben lépett fel. Ugyancsak halálozás nélkül mult el a vörheny is, mely kilenc községben tíz kóresetet okozott. A roncsoló toroklob öt községben tizenegy kóreset és két halálozással, a hökhurut két községben három kóresettel lépett fel, míg a hagymás és gyermekágyi lás csak egy-egy kóresettel van a kimutatásban képviselve.

— **(Gyermek-előadás.)** A »Ferenc József Tanítók Háza« javára június hó 1 én (szombaton) délután 5 órakor a »Nemzeti Színház«-ban rendezendő gyermekelőadás műsora a következő: 1. Nyitány. Előadja a katonai zenekar. 2. Nyári reggel. Daljáték kis s nagy karral, magánzólamokkal. Éneklő a közs. polg. leányiskola énekkara. 3. A szekrény rendezése. Magánjelenet. Előadja Mike Imola, a polg. leányisk. I. oszt. növ. 4. Románc. Svendsentől, Hegedűn előadja Grünhuth Etti urhölgy zongorán kíséri Hoff Richárd, székesegyházi orgonista. 5. Levente. Táncolják Dischka Margit, Heckinger Valéria, Reichl Olga, Präger Ella, Krausz Margit, Ullmann Matild, Salzman Berta, Heckinger Teréz, Rozgonyi Melánia, Krausz Gizella, Rozgonyi Aranka, Haksch Mária, Sillay Margit, Engler Boriska, Ciglányi Nelli, Friedrich Elza, Scholtz Mártha s Schwarz Ottilia polg. isk. növendékek. 6. A tél tündére Játék versben és énekkel. Irta: Tordai Grail Erzsé, zenéjét szerezte: Gall Anna. Személyek: A tél tündére, Telöröm, Mese, Ünnepe, nemtők Titl Leona, Volf Cari, Tabak Matild, Sillay Margit polg. isk. növend. Vigság jótékony-ság, Egy árva gyermek, nemtők Peterdy Sasolta, Schlezinger Ilona, German Lacika, polg. isk. növ. Az előadás folyamán 4 élőkép látható: 1. Téli öröm. 2. Mese. 3. Ünnepe. 4. Farsang. 7. a) Intermezzo »Parasztbecsület«

operából. Vonós ötös, fuvolával, zongora- és harmonium-kísérettel, Mascagnitól. b) Andante religioso. Vonós ötös, fuvolával, zongora- és harmonium-kísérettel, Pappól. Előadják a városi zeneiskola növendékei. 8. a) Tréfás tótánc. Táncoja: *Biermann* Erzsébet el. iskolai III. oszt. és *Biermann* Károly főreáliskolai I. oszt. növendék. b) Csikós tánc. Kettős műtánc. Szerző zenéjével együtt *Herczenberger* József. Táncoja: *Podvinec* Elza polgári iskolai I. oszt. és *Schiller* Frigyes főreáliskolai II. oszt. növendék. 9. Hit, Remény, Szeretet. Élőkép. Előadják: *Marschall* Janka és *Sniebert* Terka urhölgyek, *Straka* Ilona, *Horváth* Irma és *German* Ilona a női keresk. tanfolyam hallgatói, *Kindl* Klementin a polg. leányisk. IV. o. növendéke, *Kött* Hilda, *Horváth* Ilona el. isk. növendékek, *Dischka* Etelka és *German* Laci. Jegyek rendes színházi áron Domján J. könyvkereskedésében válthatók. Főülfizetéseket köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A táncokat, éneket és zenekart szíveségből *Herczenberger* József, illetőleg *Hoffer* Károly és *Löhr* Vilmos tanították be.

— **(Szerencsétlenség egy tűznél.)** A napokban, mint beünket értesítnek, Hird községben *Kung* József ottani gazda udvarán eddig ismeretlen okból egy szalmakazal kigyuladt. A tűzoltásban természetesen a szomszédok is segédkeztek s így sikerült minden nagyobb anyagi kár nélkül a tüzet eloltani. Történt azonban, hogy a káros négy éves unokája az általános zűrzavarban közel merészkedett a tűzhöz s egy vederben megbotolva, beleesett az égő szalmába s oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy a szerencsétlen kis leányt beszállították az irgalmasok kórházába.

— **(A vasárnapi munkaszünet.)** A hivatalos lap mai számának közlése szerint a kereskedelmi miniszter a vasárnapi munkaszünetről szóló törvényhez legújabbán egy rendeletet adott ki, a mely szerint *robbanékony áruknak* kirakása és szállítása vasárnapokon és szent István napján is *egész napon át végezhető*; továbbá a *kézi zálogüzletekben* a zálogtárgyak bezálogosítása és kiváltása vasárnapokon *déli 12 óráig* végezhető.

— **(Sok az eszkimó — kevés a foka.)** A m. kir. belügyminiszternek egy nemrég kelt rendelete folytán, a munkát keresők érdekében a különböző megyei hivatalos lapok *»Munkás közvetítés«* címen egy új rovatot nyitottak, melyben a munkát keresők és a munkaadók vannak felsorolva. Dacára annak, hogy küszöbén állunk a megyei munkák idejének, a hivatalos lapok eme új rovatában elég tekintélyes számú munkás ajánkozik, míg munkaadók csak elvétve akadnak. Így a *»Baranyamegyei Hivatalos Lap«* legutóbbi számában Bolmány községből tizenhármas, Somogyvármegyéből száztíz munkás ajánkozik, de ugyane rovatban munkaadókról nem esik szó. Szóval a régi nóta: *»Sok az eszkimó — kevés a foka!«*

— **(Vásári jog bérbeadása.)** Mint értesülünk, Szent-Lőrinc község évenként négy országos és hetenként egy hetivásárra terjedő vásári jogot 1902. évi január hó elsejétől kezdődő három évre bérbe óhajtja adni. A vásári jog bérbeadására vonatkozó árlejtést június hó 16-án délután két órakor tartják meg.

— **(Új hatfilléres levélbélyegeg.)** A kereskedelmi miniszter a hivatalos lap mai száma szerint — a hatfilléres levél-

bélyegeg színét az *eddig vörösbarnáról sötétszabarnára* változtatta. Az eddigi hatfilléres bélyegeg folyóévi december 31-ig lesznek érvényesek s az új bélyegeget a mostani készlet elfogyta után bocsájtják forgalomba.

— **(Veszélyes örültek.)** Mohácson *Csindula* Jánosné szül. *Sirok* Anna és Német Bolyban *Hartung* József közveszélyes örültek veszélyeztetik a közbiztonságot. Mind a két község lépéseket tett a kormánytól a két örültnél valamelyik országos elmeorvosintézetben leendő elhelyezése iránt.

— **(Kutya birságok.)** Régi dolog, hogy a birság, legyen az akármilyen, eléggé kellemetlen dolog, de tán mégis az ugynevezett *»kutya birság«* a legkellemetlenebb, a melyet tudvalevőleg azért szoktak fizetni az emberek, mert derék kutyaiknak méltóztatott csupa pajzán kedvtelésből valakinek a nadrágjába kapaszkodni. Az ember szinte ártatlannak érzi magát a kutya bünében s mégis fizetni kell. Nos hát ezt a kellemetlen birságot hajtják most be kegyetlen szigorral a városi urak s a mai nappal már utnak is indult a végrehajtó és a dobosból álló *»kondukt«*, hogy megkezdjék a kutyatartó gazdák boldogítását.

— **(Az ügyvédi kamara köréből.)** A pécsi ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy néhai *Gruber* József volt gyönki ügyvéd irodája részére gondnokul, dr. *Keck* László helyett, dr. *Rothauser* Illés gyönki ügyvédet rendelte ki.

— **(Félbemaradt öngyilkosság.)** Az öngyilkosjelölték különös temetőszertetével. ma délelőtt úgy fél tíz óra tájban *Hermel* István iparos tanonc a szigetkülvárosi temető mögé menekült öngyilkos gondolataival, melyeknek végrehajtására egy régi berodásodott pisztolyt hozott magával, mely, mikor a fiatalember el akarta sütni, szétrobbant. A zajra, néhány a temető mellett járó-kelő besietett a holtak birodalmába, de segítségükre már nem volt szükség, mert az öngyilkosjelölt halaványan bár, de sértetlenül állt. Hogy mi okozta *Hermel* István öngyilkossági szándékát, azt nem tudni.

— **(Fölgyújtotta saját épületét.)** A dunaszekcsői szigetben a minap éjjel 11 órakor kigyuladt és el is égett *Kovács* Mikvojnak istállója, félszere és több apró gazdasági eszköze. A kár 230 K-t tett, de az épület 400 K-ra volt biztosítva. A csendőrség a tűz keletkezésének okát nyomozván, az a gyanu merült föl, hogy az épületet a tulajdonos édes atyja, *Kovács* Gájó gyújtotta föl; alapszik pedig az a gyanu azon a tényen, hogy *Kovács* Gájó előzőleg minden ingó bingó dolgot eltávolított az istállóból s hogy a vallatás alá vétetvén, ellenmondásokba keveredett. A csendőrség *Kovács* Gájót följelentette a kir. ügyészségnek.

— **(Elveszett tárgy.)** A Majláth utcától a Madarász fürdőig terjedő uton elveszett egy kis arany kereszt. A becsületes megtaláló adja át a rendőrkapitányságnak s érte illő jutalomban részesül.

— **(Szökött katona.)** Az elmúlt héten egy vászon ruhában öltözött mezitelen lábú egyén betért *Stojkovic* Stevo dárdai vendéglőjébe, éjjeli szalást kérve. A vendéglősnek gyanusnak tűnt az idegen, miért is a

házban lakó pénzügyőrökkel közölte a gyanuját. A pénzügyőrök kérdőre vonták a jövevényt, annál is inkább, mert fején egy katona sapka bélelése volt, vászonkabátjáról pedig le volt fejtve a paroli. Az idegen kevés habozás után bevallotta, hogy katona szökevény. A pénzügyőrök a szökevényt átadták a hatóságnak, ahol csakhamar kitudódott, hogy *Simonovics* Milánnak hívják, ujong a Tolnán állomásozó 12-ik Uhlanus ezredben. Ezeredétől állítólag azért szökött meg, mert az altisztek brutálisan bántak vele. A hatóság *Simonovics*ot átkísértette az eszéki 78-ik gyalogezredhez további intézkedés céljából.

— **(Lelkés választás.)** *Kovács* Kálmán nagy-kanizsai ev. ref. lelkészt, mint nekünk jelentik, Somogy-Jádra választották meg rendes lelkésznek.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 29-én reggel 4600 köbméter.

— **(Viharágyu szövetkezet Paksra.)** A paksi szőlősgazdák megalakították a viharágyu szövetkezetet. Darányi földmivelésügyi miniszter rendeletére *Raum* Oszkár dr., a földtani osztály geologusa holnap Paksra érkezik, hogy az érdekelteket a viharágyu használatáról és a védekezés módjairól kitanítsa.

— **(Tűz a vasut mentén.)** Kapos-Szekcsőn a minap kigyuladt *Grünwald* Henrik, ottani lakos háza és a melléképületekkel együtt leégett. A leégett épületek a vasut mentén álltak s a vizsgálat szerint egy vonat mozdonyából kiszálló szikrák okozták a tüzet. A vizsgálatot tovább folytatják annak megállapítása végett, hogy kit terhel a tűz keletkezése miatt a gondatlanság.

— **(Késelő asszony.)** Szabolcsbányán a minap véres eset történt. Két asszony, kik régi haragosai egymásnak, összevesztett s az egyik késsel ment a másiknak és súlyosan megsebesítette, *Özv. János* Györgynének hívják a megsebesült asszonyt, kit *Biró* Peti Jánosné megkéselt haragjában. A késelő asszonyt feljelentették a bíróságnak.

— **(Öngyilkosság.)** *Erdélyi* István, szedresi lakos, míg övéi különféle munkáik végzése céljából a háztól távol voltak, a félszer gerendájára felakasztotta magát. Midőn menyé haza ment, hogy a baromfiakat megettesse, ijedve látta apósát a gerendán lógni. Hogy mi vitte a 60 éves, jómódu gazdát az öngyilkosságra, nem tudják.

— **(Betörés egy imaházba.)** Hétfőn éjjel betörők jártak Budapesten az akácfa-utca 22. szám alatt levő izr. betegsegélyző imaházban, s az ott levő 3 perselyt feltörték. A perselyben talált pénzt magukkal vitték. A betörők szerszámait megtalálták az egyik persely mellett. A rendőrség nyomozza a tetteseket.

— **(Színházi előadás zavargással.)** Pétervárról írják, hogy Kutaisban a színházi előadás alatt több diák lármát csapott. Mikor a rendezőket a színházból kiutasították, több ezer ember gyűlt a színház elé és tombolva be akartak hatolni. Egy része be is hatolt a szemben levő parkba, honnan követ dobálták a rendezőket. Kozákok segítségével helyreállították a rendet. 15 kozák és 15 rendőr ködöbálás által megsebesült. Két tiszt is könnyű sérülést szenvedett.

— **(Betörő csavargó.)** *Rabenstein* György, kölesdi lakos házába az ablakon át a minap egy csavargó betört s onnan százhatvan korona készpénzt ellopott. A nyomozás eddig annyit már megállapított, hogy a betörő csavargó pécsi illetőségű volt, de még eddig nem tudták elfogni.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei.

1901. május 29. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 759.2 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 23.0 °C.

» maximuma: 25.1 °C. } tegnap.

» minimuma: 14.0 °C. }

Párányomás: 10.8 mm.

Relatív nedvesség: 52. %.

Felhőzet: 4° Cum. E.

Szélirány s erő: SE. 3. — Harmatp. 12.5 °C.

Csapadék 24 órai: 1.0 mm. ●

Vált. felhőzet, meleg, zivataros, esőre hajlam.

Dr. Czirer.

Törvénykezés.

§ **Monstre bűnpör a kir. táblán.** A pécsi kir. tábla nagyszabású felelővitei tárgyalást kezdett meg ma, mely két napot bizonyosan igénybe fog venni. A büntető tanács elnöke, *Balogh* Károly, vezeti a tárgyalást, melynek előadója *Vargha Nagy* István, táblabíró. Szavazó bírák voltak *Angyal* Pál, *Nábrácky* Lajos és *Bóc* Alajos. A jegyzőkönyvet *Frey* Tivadar, kir. táblai jegyző vezette. A közvédelmet *Sávell* Kálmán, kir. főügyész képviselte, míg a közvédelem tisztét *Nemes* Vilmos, dr. ügyvéd töltötte be. A vádlottat *Ferency* László dr. ügyvéd védte.

A fővádlott *Kiss* János, felő üregi lakos. Öreg, kopasz, ember, mindkét szemére vak. Hamis eskü vádjával terheltül ül a vádlottak padján. A múlt év június havában *Sebestyén* Jánosné és *Bors* Jánosné pörbe keveredtek. Sebestyéné ekkor felfogadta hamis tanúzásra *Kiss* Jánost s ez a járásbíró előtt letette az esküt *Sebestyén*né javára. Borsné a járásbíró előtt 20 koronára ítélte.

A szegszárdi kir. törvényszéktől, a hol *Bors* Jánosné úgy *Sebestyén*né, mint *Kiss* Jánost beperelte, most az ügy a pécsi kir. táblához került. A kir. tábla husz tanunál többet beidézt a felelővitei tárgyalásra, a kik közül többen bizonyítják is, hogy *Kiss* János előttük beismerte, hogy a kir. járásbíró előtt hamisan esküdt meg, csupán a boszu ösztökélte erre a szörnyű bűntényre. Borsné akart ugyanis boszút állani, mert ez őt kitette házából, mikor a házbért nem tudta kifizetni.

Az egyik tanu, *László* József, azt vallja, hogy neki *Kiss* József ezt mondta egy alkalommal: »Jobban nem vakíthat már meg az Isten úgy sem, mint a hogy megvakított, legalább boszút álltam Borsné. « *László* József ugyanis azt kérdezte tőle, hogy mert megesküdni, holott nem tudott közvetlen tapasztalásból semmit az akkori pörből.

Egy másik tanu meg egészen ingerülten bizonyítja, hogy *Kiss* János nagyon istentelen ember.

Kiss János meg, mikor minden tanu a szemébe is megmondja vallomását, mindent tagad s inkább másra tereli át a beszédet, mi a hallgatóra azt a benyomást teszi, hogy bizony az öreg hamisan esküdt s most fűhöz-fához kapaszkodik, hogy megmeneküljön a börtönbüntetés elől.

A tárgyalást holnap is folytatni fogják még.

§ **Törvényszéki orvosi képesítés.** Dr. *Szigeti* Gyula Sándor, kaposvári kórházi igazgató főorvos, a most megtartott törvényszéki

orvosi vizsgálat alkalmával törvényszéki orvosi képesítést nyert.

§ **Megszűnt csőd.** A kaposvári kir. törvényszék mint csődbíróság vb. *Gerber* Izidor csurgói lakos kereskedő ellen nyitott csődöt megszüntette.

§ **Gondnokság alá helyezések.** A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Hadicskó* Mihályné szül. *Oláh* Juli, tabi lakos és *Garai* Józsefné, kaposvári lakos, gondnokság alá lettek helyezve. — *Kovács* Imre, atlati lakos, gondnokság alá lett helyezve.

Tanúgy.

)(**Rajzkiállítás Villányon.** Az ipari érdekek nem csekély emelésére szolgált Villányban az a kiállítás, melyet *Kész* József, ottani iparostanonciskolai tanító rendezett növendékeivel a pünkösdi ünnepek alatt. Résztvettek abban tulnyomóan kádárok, szabók, cipészek, kötelesek, bábsütők, lakatos és kovácsok, szobafestő, szijgyártó, nyerges, asztalos, pék, hentes és mészáros tanoncok. —

Különösen feltűnő támogatására szolgált az iparkészítményeknek a csinosan kiállított rajzok és a mit a pécsi kiállításon sem tapasztaltunk, az a szabók és cipészek szakrajzai voltak, pedig hát ezeknél a rajzolásbani jártasság épp oly fontos és kívánatos, mint a más eddig rajzra kötelezett szakmabelieknél. Az ünnepélyes megnyitás pünkösdi napján volt az ipartestület, az ipariskolai bizottság és a kiállító növendékek jelenlétében. A bezárásnál jelen volt a kir. tanfelügyelőség képviselője is, a midőn is *Steibler* András bíró szép szavakban méltatta az iparos-tanonciskolának immár harmadizbeni kiállítását. Majd köszönetét fejezte ki a kir. tanfelügyelőség érdeklődő figyelme iránt, hogy a kiállítást megtekintésre méltatta, ezzel is meggyőződést óhajtván szerezni az iparos tanonciskoláról, mely mértékben felel meg hivatásának. Kiemelte érdemileg különösen a szónok, hogy ebben a sikerben főrésze van *Kész* József iparrajztanítónak, mint rendezőnek, hogy ezen izléses kiállítással, buzdításával hatalmas lendületet adott a villányi iparügynek. A kiállítást nagy és általános érdeklődéssel tekintette meg az egész község. A kiállító tanoncok közül többen pénzbeli jutalommal lettek kitüntetve és emlékül dicséret és elismerő okmányokat osztottak szét köztük. Este nagy társasvácsora volt, melyen *Kis Pál* János kir. tanf. tollnok méltatta a kiállítás sikerét, fontosságát és a magyar ipar pártolását kiváló felkarolásra ajánlotta. A kedvező hatást keltő beszédre többen válaszoltak, kik közül szónoki hévvel kimagasló hangján méltatta *Jilly* Gyula állomási tiszt a pécsi vendégek részvételét, fáradsággal járó meleg érdeklődését. A vacsorát tánc követte, mely reggelig tartott.

)(**Vizsgálatok az izraelita iskolákban.** A helybeli izr. tanulóknak folyóévi záró vizsgálatok következnek sorrendben fognak megtartani: Hittani vizsgálatok. a) Kir. főreáliskola. (Hittani vizsga az intézetben) Csütörtök május 30-án, d. e. 11—12-ig a III. osztályban. Péntek, május 31-én, d. e. 10—11-ig a IV. osztályban és d. e. 11—12-ig az I. A. osztályban. Hétfő, június 3-án, d. e. 11—12-ig az I. B. osztályban; d. u. 2—3-ig az V., VI. osztályban és 3—4-ig a VII. osztályban. Szerda,

június 5-én, d. e. 11—12-ig a II. osztályban. b) Kath. főgimnázium. (Hittani vizsga az izr. iskola disztermében.) Vasárnap, június 2-án, d. e. 11—12-ig az I. VII. osztályban. c) Polgári leányiskola. (Hittani vizsga az intézetben.) Hétfő, június 17-én d. e. 9—10-ig az I. osztályban, 10—11-ig a II. osztályban, 11—12-ig a III. IV. osztályban. d) Tanítóképző intézet. (Hittani vizsga az izr. iskola disztermében.) Vasárnap, június 9-én, d. e. 11—12-ig az összes osztályokban. e) Közös népiskolák. (Hittani vizsga az izr. népiskola disztermében.) Vasárnap, június 16-án, d. e. 10—12-ig az I—VI. osztályban. Általános vizsgálatok a hitközségi fiú- és leányiskolában. Péntek, június 21-én, d. u. 2—5-ig héber vizsga a III. és IV. fúosztályban. Vasárnap, június 23-án, d. e. 9—11-ig a IV. leányosztályban. Hétfő, június 24-én, d. e. 9—11-ig az I. leányosztályban és d. u. 3—5-ig az I. fúosztályban. Kedd, június 25-én, d. e. 9—11-ig a II. leányosztályban és d. u. 3—5-ig a II. fúosztályban. Szerda, június 26-án, d. e. 9—11-ig a IV. fúosztályban és d. u. 3—5-ig a III. leányosztályban. Csütörtök, június 27-én, d. e. 9—11-ig a III. fúosztályban. Az iskolaév ünnepélyes befejezése és a jutalmak kiosztása péntek június 28-án d. e. 9 órakor.

TÁVIRATOK.

— Miniszterelnök Bécsben.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Szell* Kálmán miniszterelnök ma Rátótról Bécsbe érkezett, hogy részt vegyen a delegációk ülésén.

— **Egy boer parancsnok szerencsétlensége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pretoriából távirják, hogy *Schönmann*, boer parancsnok, tegnap családjával egy kuriozumként visszatartott lidit-gránátot nézegetett családjával együtt. A gránát egyszerre felrobbant; *Schönmann* megölte, leányát halálosan, feleségét két más egyénnel együtt súlyosan megsebesítette.

— **A delegációból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben a magyar delegáció ma kezdte meg a hadügyi költségvetés tárgyalását, melyet *Münich* Aurél hosszabb beszédben ajánlott elfogadásra. *Ugron* Gábor kérde, hogy foglalkoztak-e már a kétévi szolgálati idő kérdésével? Mi lesz az új ágyakkal?! Azért kérde mindezt most, mert nálunk az a szokás, hogy a reformokkal mindig a delegációk — után állnak elő. Nem fogadja el a költségvetést. Az ülés tovább folyik.

— **Sikkasztó pénzeslevel-hordó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az eddigi vizsgálat szerint *Falkai* László pénzeslevelhordó, ki tegnap Budapestről a reá bizott pénzzel megszökött, *negyvenezer háromszáznyolc korona* és 69 fillérrel károsította meg a kincstárt. A vizsgálat szigorúan folyik. Az eltűnt levelhordónak eddig nyoma sincs. Az eltűnt pénzes levelek között volt egy az állampénztárhoz és egy a *Légrády* Testvérekhez címzett pénzeslevel.

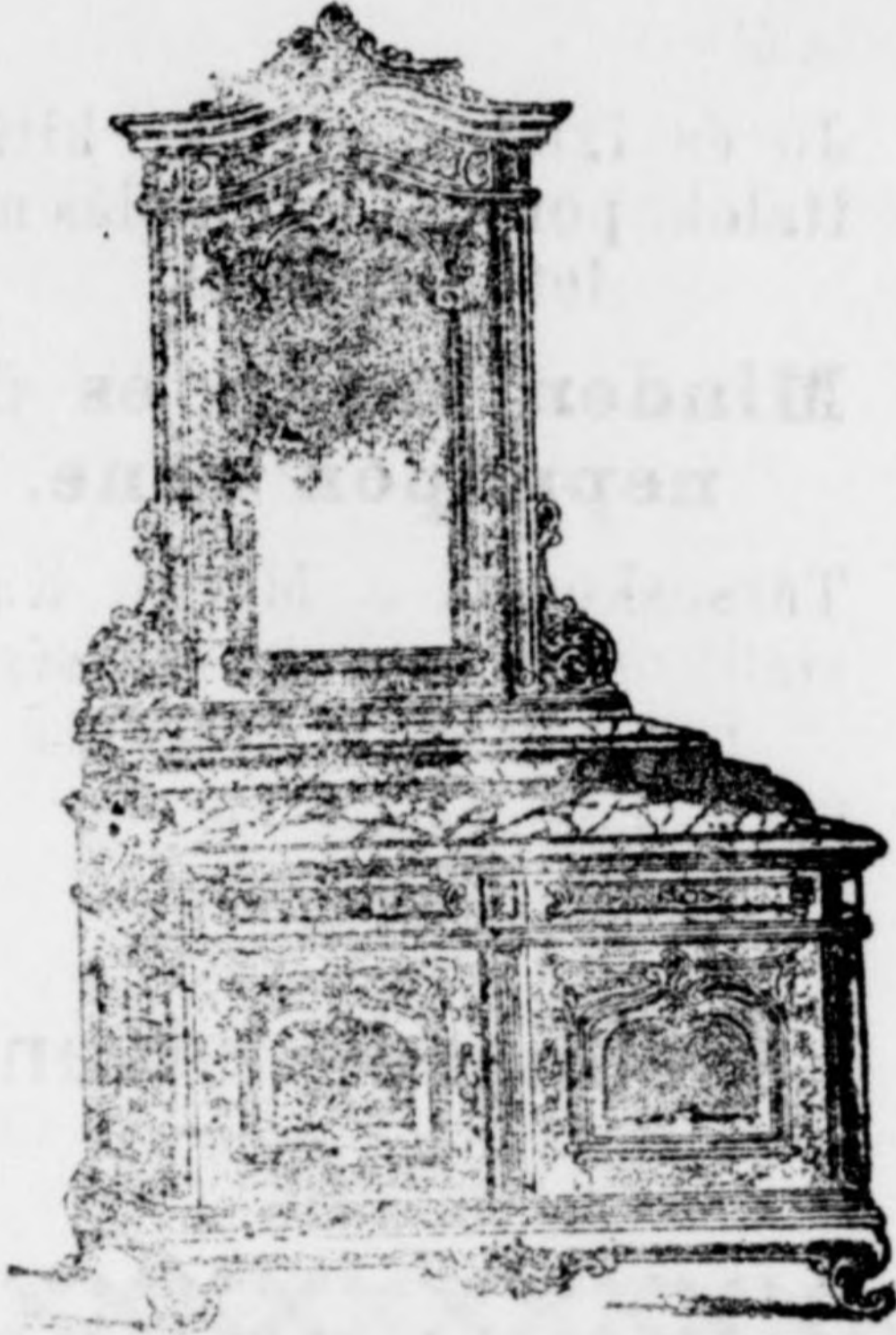
— **Elítelt párbajozók.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti törvényszék ma tárgyalta *Holló* Lajos dr. és *Dienes* Márton országgyűlési képviselők párbajügyét s mindkettőt *tizen-négy-tizennégy-napi államfogházra* ítélte.

Szerkesztői üzenet.

B. Cl. Annak idején a lapot a kért címre készséggel el fogja küldeni kiadóhivatalunk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktára
 és műhelyei
 PÉCS,

Ferenciek-utca 11. szám.

Szőlősgazdák * * * *

* * * * * figyelmébe!

Legjobb és legolcsóbb a szőlőkötöző zsinag, jobb és olcsóbb a ráfánál,

kilója csak 32 kr.,

továbbá ablaktisztításhoz való mentőv, gazdasági kötélárak, zsinagok, sodrony és kenderkötelek, tömlők, malomhevederek, tornaszerek, függő és Lawn-Tenis hátók mindig készletben vannak és jutányos áron kaphatók

Gipsz József

kötéláru üzletében

PÉCSETT, belváros II. ker., ország-ut 47. szám
 (saját házában.)

STARK BENEDEK FIA

A ki pénzt akar megtakarítani

keresse fel a „GÓLYA” boltot, mert most mindenkinek alkalma nyílik arra, hogy *szép és jó árut*, olcsón vásárolhat

„keves pénzért”

azért, mert **jelenlegi nagy kiterjedésű — üzlethelyiségemet kénytelen vagyok változtatni** a túlhalmozott, raktáron levő összes árucikkeket **igen olcsón árusítom el.**

Stark Benedek fia

rőfös- és divatáru kereskedő
 a „GÓLYA”-hoz címzett üzlet
KIRÁLY-UTCZA.

GÓLYAHOZ

MARTINEK JÓZSEF

PÉCSETT, Zrinyi-utca 17. sz.

Ajánlja 13 év óta fennálló

szoba-, templom- és diszfestő - műhelyét.

Elvállal **templom-festéseket képekkel** vagy a nélkül a **legművészebb kivitelben.** Legújabb minták nagy választékban a **legegyszerűbbtől a legdiszesebb** kivitelig **Tartós és legszébb** kifestéseket a lehető **legjutányosabb** árak mellett készítek, miért is tisztelettel kérem a n. é. közönség b. pártfogását.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja.
 Ajánlja **dusan felszerelt raktárát lószerszám, nyereg, pénzerszény, utibőrönd és sétabotokban.**

SANITAS!

SANITAS!

SANITAS!

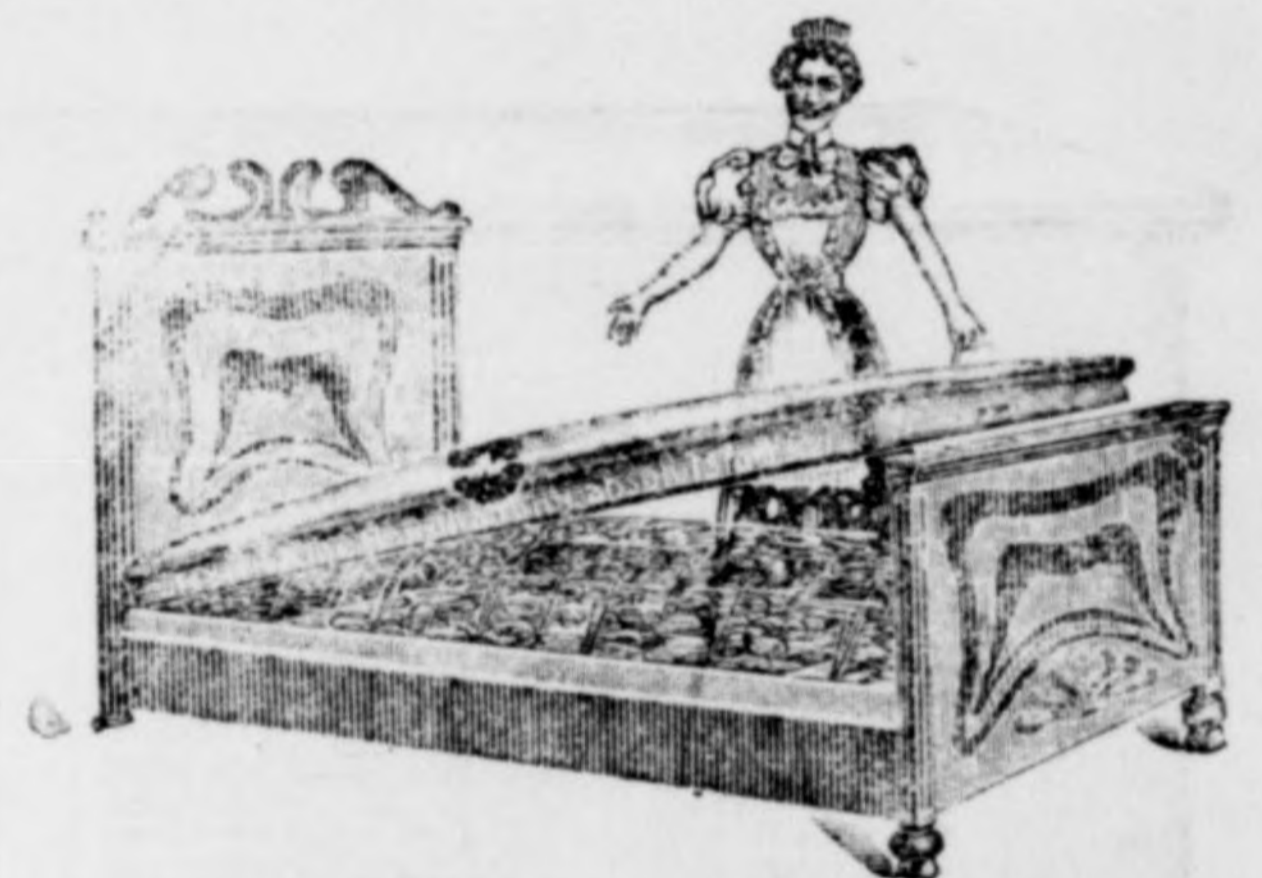
CSIHÁLEK SÁNDOR

kárpitos és diszítő,
 PÉCSETT, Király-utca 34. sz.

A **Sanitas Higieniai szédszedhető ruganymadrac** egyedüli készítője ajánlja ezen matracokat, melyek a legjobb kultúrállamokban epp így Magyar- és Németországban törvényesen védve vannak. Különösen szállodákban, kórházakban és családok figyelmébe.

Továbbá kárpitos és diszítő műhelyét és nagyválasztéku raktárát kárpitozott butorokban.

Javítások, ugymint szobakárpitozások a legjutányosabb árakért elfogadtnak.

Könnyű kezelés

22.262. sz.

II. 1901.

Ajánlati hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy *Pécs szab. kir. városban*

dohánynagyáruda

betöltése céljából **1901. évi június hó 21-én d. e. 11 órakor** a pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

A pályázók kötelesek **az árlejtés napján d. e. 10 óráig** az 1000 korona bánatpénzzel és 1 korona bélyeggel ellátott írásbeli ajánlataikat, melyekhez az állampolgárságot, erkölcsi magaviseletet, vagyoni állapotot és a nagykorúságot igazoló bizonyítványok csatolandók a pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság főnökénél benyújtani.

Részletesebb és bővebb felvilágosítást nyújtanak a kerületi pénzügyőri biztosok és szakaszok.

Magy. kir. pénzügyigazgatóság

Pécs, 1901. május 24.

Üzlet-átvétel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy

Piacsek Károly

czég sirkő- és kőfaragó-üzletét átvettem és azt a fenti czég alatt változatlanul tovább vezetem.

Egyszersmind értesitem a n. é. közönséget, hogy egyedüli törekvésem lesz a cég jó hírnevét továbbra is fenntartani és a t. vevőimet minden tekintetben kielégíteni.

Elvállalok mindennemű e szakmába vágó **épület-munkákat**, továbbá **sirkővek készítését**, a **legegyszerűbbtől a legdiszesebb** kivitelig

a legjutányosabb áráért.

A nagyérdemű közönség b. pártfogását kérve maradok kiváló tisztelettel

Piacsek Jenő.

Kossuth Lajos-utca 1. sz.

Legszebb kirándulási hely!

Pécs-Bányatelepen az 1000 éves gesztenyefához címzett vendéglő!

Van szerencsém a n. t. kiránduló közönségnek tudomására adni, hogy helyiségemben az idén is, úgy mint minden évben

kellemes

üdülő helyet

talál.

Jó és izletes ételek, kitűnő italok, pontos kiszolgálás mellett kaphatók.

Minden vásár- és ünnepnapon zene.

Társaskocsik a Magyar Király szállótól naponta a szükséglet-hez képest közlekednek.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

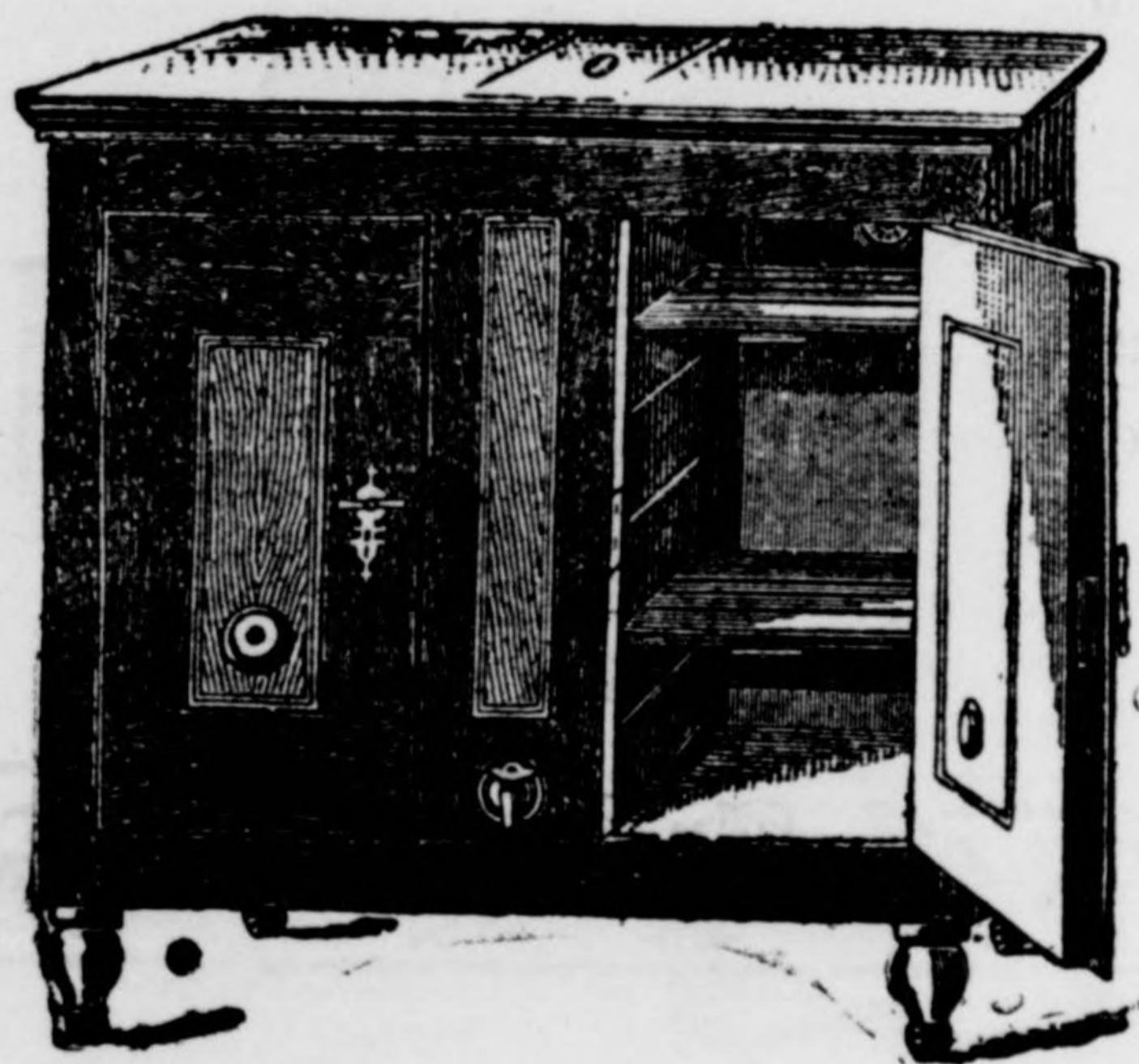
Gebhardt István,

vendéglős.

Hirdetések

a hirdetésbélyeg megszűnése folytán jutányosan felvételnek a

„Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalában.

CSUKÁS ZOLTÁN

épület- és műbádogos mester

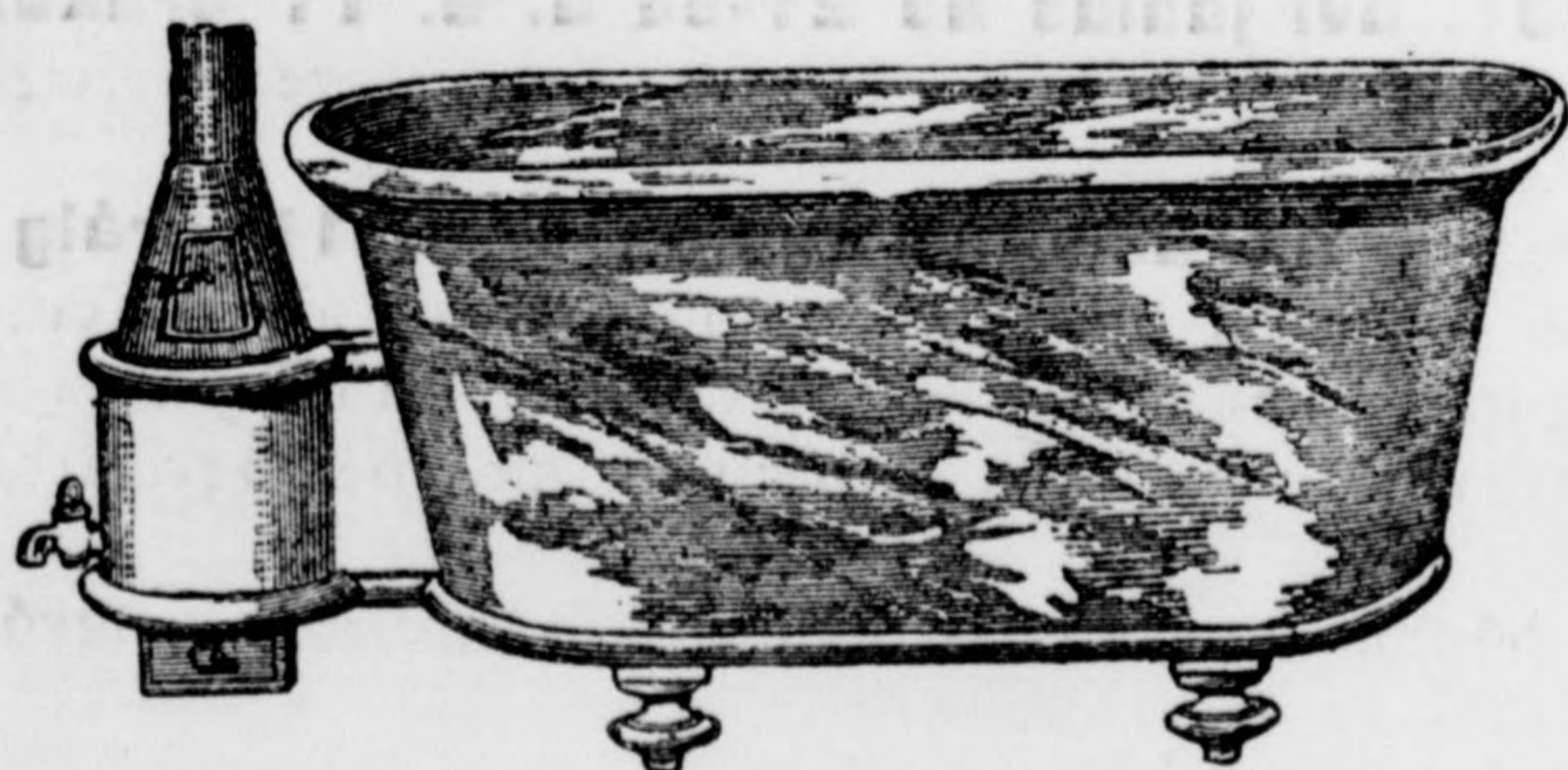
[vizvezeték- és fürdő-berendezés szerelő]

PÉCSETT, Király-utca 28.

Ajánlja legjobb minőségű, saját gyártmányu házi jégszekrényeit, melylyel 50% jégmegtakarítás érhető el, továbbá

sodronyszövet hus-szekrényeket és ételborítókat.

Erős horgany **fürdőkádakat**, szabadalmazott expansion klozetteket stb.

Teljes konyhafelszerelés

nagy választékban.

Mindennemű épület-bádogos munkák, tervek és költségvetés szerint gyorsan és pontosan eszközöltenek.

Használt ülő- és fürdőkádak kikölesönöztetnek.